

thần đồng

DẤT VIỆT

101

Lớp học ven đường

CÔNG TY TNHH PHAN THI

Với sự tham gia của:

TRẦN MỸ KHÁNH

TRẦN REGGIE - QUANG KHÁNH - KIM CHÍ

ĐỒ HỌA VI TÍNH QUỐC KHÁNH - ĐÀNG SÁU

CHỦ NHÌỆM CLB BÀ HIỀN

LỚP HỌC VEN ĐƯỜNG

NHÀ XUẤT BẢN TRẺ

BẠN BIẾT GÌ CHƯA???

Đến 10g sáng ngày 16/01/2008, số HV tham dự xổ số mới được... 66 bạn! Số HV đăng ký tham gia quay số là 34 bạn, trong đó có cả một số HV ở tỉnh. Do quá ít HV tham dự xổ số, nên thay vì tổ chức quay số và đăng kết quả trên TĐĐVKH số Xuân Mậu Tý 2008 (kỳ 41), BTC quyết định dời sang TĐĐVKH kỳ 42, phát hành ngày 04/03/2008! Các bạn nhớ đón xem nhé!

Đọc ngay TĐĐVKH 41 để cập nhật thông tin về "quả to" nha!

A, phiên đấu giá thứ 3 – đấu giá hàng độc – đã kết thúc ngày 31/12/2007, và kết quả đã được đăng trên TĐĐVKH số 40, phát hành ngày 22/01/2008. Các bạn đã xem chưa?

Trên TĐĐVKH số 42 còn có một bí mật rất hấp dẫn. Suyt, xem thì biết!!

THẦN ĐỒNG ĐẤT VIỆT

Tập 101: Lỡ học ven đường

Trong truyện có sử dụng những hình ảnh nhân vật do Lê Linh là đồng tác giả

Chịu trách nhiệm xuất bản: QUÁCH THU NGUYỄN Biên tập: THANH HƯỜNG Về bìa: Q.KHÁNH
Viết chữ: DƯƠNG SÁU Sửa bản in: THANH HƯỜNG NHÀ XUẤT BẢN TRÉ

Đơn vị sản xuất và phát hành:

Cty TNHH Thương Mại - Dịch Vụ Kỹ Thuật và Phát Triển Tin Học PHAN THỊ

ĐC: 53 Huỳnh Khương Ninh, P.ĐaKao, Q 1, TPHCM

ĐT: 820 9126 - 820 5582 - Fax: 820 5525. Website: www.phanthi.com

In 30.000 cuốn, khổ 11 x 18cm tại Cty cổ phần Văn hóa Văn Xuân - 229/13 Nguyễn Văn
Độc, P.11 Q.Gình Thạnh, Số đăng ký kế hoạch xuất bản 59-2007/CXB/214-201/ĐKKH/Tr. Quyết
định xuất bản số 5638/QĐ-Tr. In xong và nộp lưu chiểu tháng 02 năm 2008.

Bạn đọc thân mến !

THẦN ĐỒNG ĐẤT VIỆT cùng Câu lạc bộ TRANG và BAN ra đời, nhằm đem lại một sân chơi mới bổ ích, lành mạnh thuần chất Việt cho thiếu nhi. Mong muốn của THẦN ĐỒNG ĐẤT VIỆT cùng Câu lạc bộ TRANG và BAN là được đồng đảo bạn đọc nhiệt tình ủng hộ cùng tham gia.

Đến với bộ truyện tranh online THẦN ĐỒNG ĐẤT VIỆT, các bạn sẽ thấy từ tích xưa gương cũ, dân tộc ta có biết bao là anh tài, thiếu thời đã bộc lộ trí thông minh tột đỉnh, bộ nhớ siêu phàm, suy luận sâu sắc, phán đoán tuyệt vời... như những Lương Thế Vinh, Lê Quý Đôn, Vũ Duê, Nguyễn Hiền... v.v...

Qua nhân vật "TRANG TÍ" đã được tô điểm (cách điệu) về ngoại hình thật diễm, mong rằng NGƯỜI BAN MỚI này được các bạn đọc nhỏ tuổi mở rộng vòng tay thân ái đón nhận, cùng hội nhập, cùng vui học, cùng nâng cao kiến thức, đặc biệt hiểu biết nhiều hơn về những danh nhân và văn hóa Việt Nam quê hương đất nước mến yêu của mình.

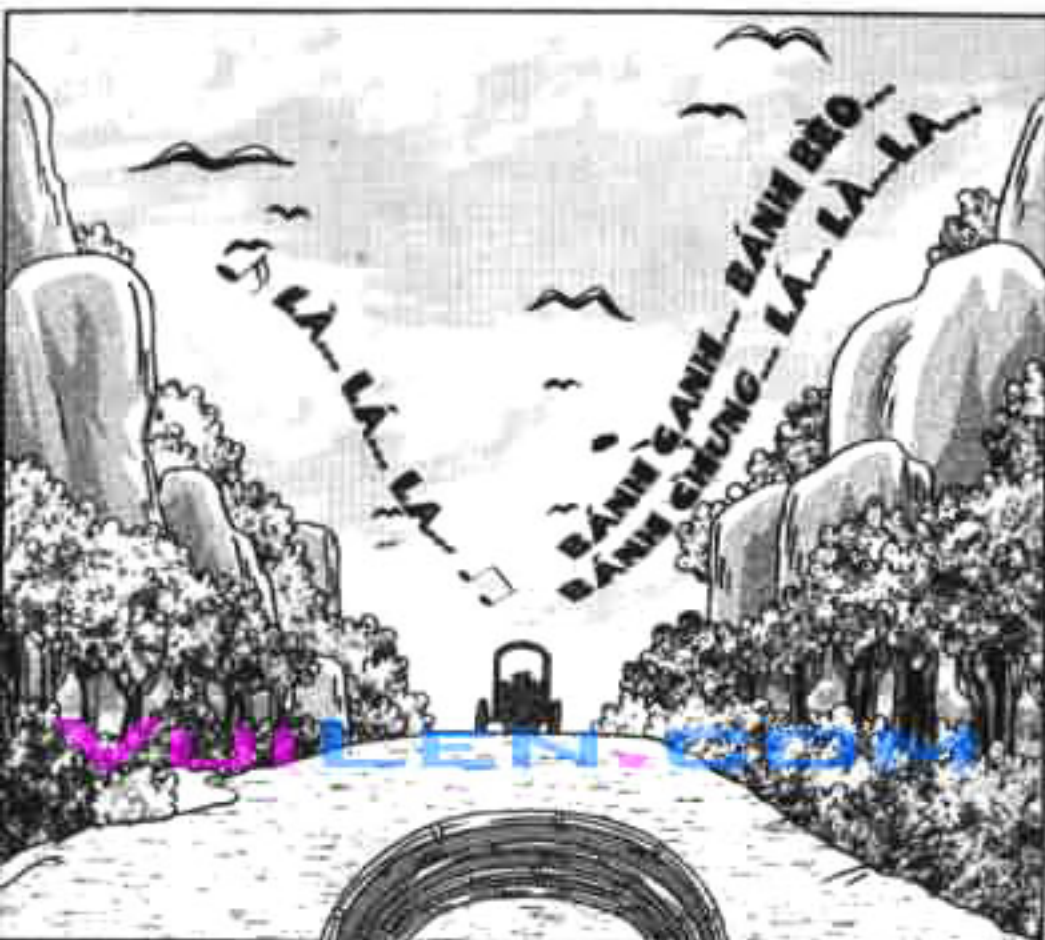

Mỗi kỳ, Câu lạc bộ TRẠNG và BẠN đều có các mục như TOÁN TRẠNG, Ô CHỮ, ĐỐ VUI, ĐOÀN CA ĐAO TỤC NGỮ BẰNG TRANH, SÁNG TÁC CỦA BẠN v.v. để tất cả bạn đọc tham gia dự thi và đoạt giải.

Đặc biệt, mỗi tháng, quý, năm, Câu lạc bộ còn tổ chức những giải thi đố vui tâm cỡ hơn (dĩ nhiên phần thưởng cũng lớn hơn) nhằm khuyến khích các bạn, muốn "rinh" giải thì phải tìm tòi học hỏi, như các Trạng "ngày xưa" phải vượt qua các kỳ thi Hương, Hội, Đình vậy.

Hy vọng độc giả hằng hái tham gia đóng góp thêm nhiều ý kiến hay, mới, lạ, để Câu lạc bộ mỗi ngày càng vui hơn, xuất hiện nhiều "Trạng Nhì" tự hào âm giải của Câu lạc bộ, và THẦN ĐỒNG ĐẤT VIỆT còn hãnh diện hơn nữa nếu một mai các "bạn như" hôm nay đều trở thành những anh tài rộ rỡ để giúp ích nước nhà, như Trạng xưa kia vậy.

Thân ái

TỪ SÁNG ĐẾN GIỜ!

MẶT MÀY CỨ TÙ XÌU NHƯ VỪA BỊ
MẤT TIỀN ẤY!

ĐÚNG RỒI! CÓ CHUYỆN GÌ THẾ?
NÓI RA XEM NÀO?

HIC! THÌ TUI MÀY THẤY ĐÂY!
MÌNH MỚI VỀ QUÊ CÓ MẤY NGÀY THÔI!

ĐÃ PHẢI VỘI VÀ HỒI KINH
RỒI!

HIC / PHẢI CHƯ!

TAO ĐƯỢC Ồ CHƠI
VỚI CHA!

VÀ CÁC MÃ THÊM VÀI NGÀY
NỮA THÌ SÙNG SƯỚNG
BẾT MẤY!

HÈ / HÈ / THẲNG MEO NÀY ĐỘNG CHẠM
VÀO NỖI ĐAU CỦA TAO!

HIC / TAO CÒN CHƯA KỊP ĂN
CHƠ LẠI BỨC NỮA LÀ!

CỦ NGHĨ ĐẾN ĐỒNG ĐỒ ĂN
Ê HÈ Ở NHÀ LÀ ỨC!

BỜ VẬY TAO MỚI "BẮNG TẮC"
RA BÀI HÁT!

...VỚI ĐỦ LOẠI BÁNH!

HÌ / HÌ / KHI HÁT LÊN THẤY ĐỒ THÈM LẮM ĐÓ!

LÀ LÀ LÀ BÁNH GỖ, BÁNH CHUNG,
BÁNH TẾT, BÁNH IN, TRÔI HẤP!

ĐÂY NÈÈÈ!

HÀÀÀ ???

TRỜI ƠI THƠM QUÁ!
Ồ... Ở ĐÂU RA DZẬY?

HÌ / HÌ / CÒN Ở ĐÂU NỮA!
TUI LÀM CHỜ Ạ!

VÌ ĐOÁN THẾ NÀO
TRÊN ĐƯỜNG ĐI!

...MỌI NGƯỜI CŨNG
THỞ VẤN THÂN DÀI!

NÊN SỮU ĐÃ CỐ GẮNG
CHUẨN BỊ THẬT NHIỀU
BÁNH TRÔI HẤP!

...ĐỂ MỌI NGƯỜI ĂN DẦN CHO ĐỦ
NHỚ NHÀ ĐÂY MÀ!

SAO... SAO SỮU LÀM BÁNH
NHIỀU QUÁ VẬY ?

ĐỊNH CHO TUI NÀY ĂN BÁNH
TRỪ CƠM À ?

HÌ / HÌ / SỮU TÍNH KỸ
RỒI / SỐ BÁNH NÀY
CỘNG VỚI KHOẢN
TỀN LỘ PHÚ!

ĐỦ ĐỂ TA THẮNG TIỀN
ĐẾN KINH THÀNH!

KHÔNG CẦN
NGỪNG LẠI Ở ĐAU
HẾT !

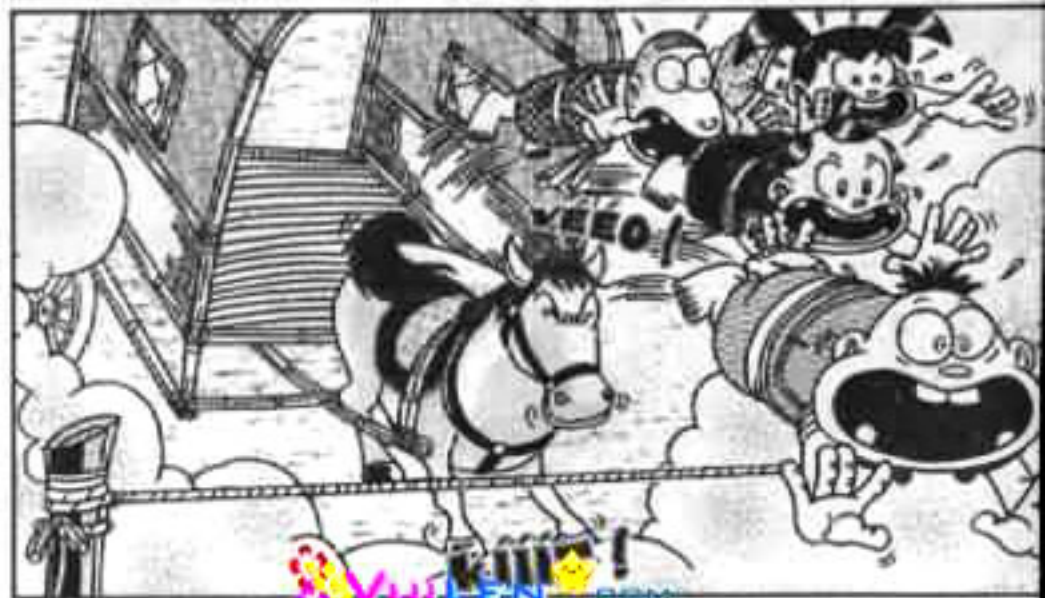
HA / HA / HA / ƠI NÀO / CỨ THẮNG DƯỜNG MÀ TIẾN !!!

Á...Á...Á...!
GỌI
HỖNG !!!

DỪNG LẠA AIII !!!

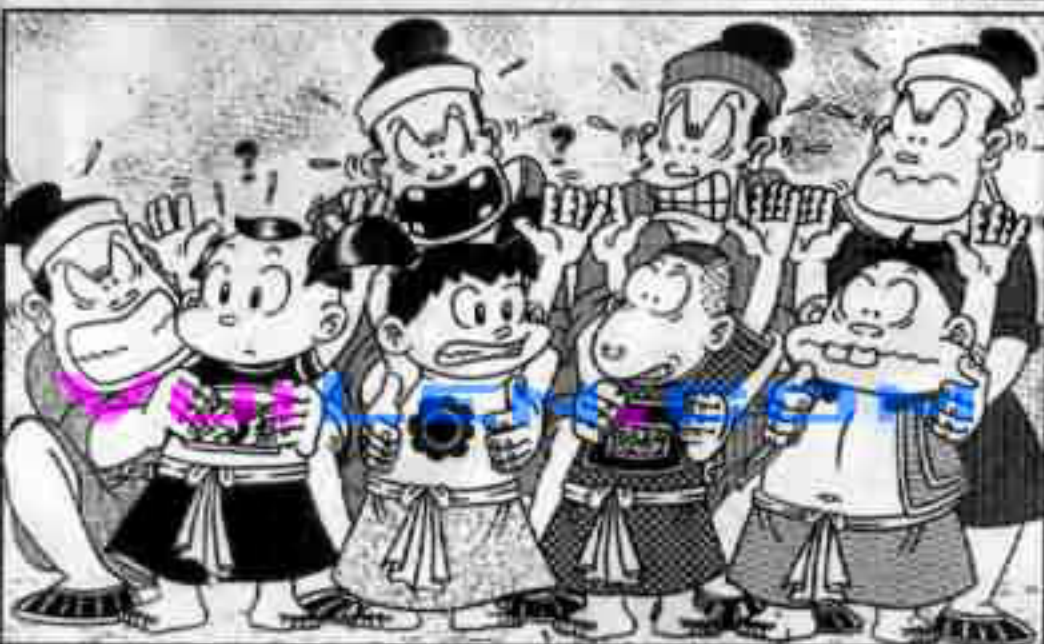

LỤC SÓO OÁÁÁT !!!

HIC ! ĐÚNG LÀ TUI NÓ
NGHÈO THIỆT ĐẠI CA OI !

LỤC MÃ CHĂNG LỜ RA
XU NÀO HẾT Á !

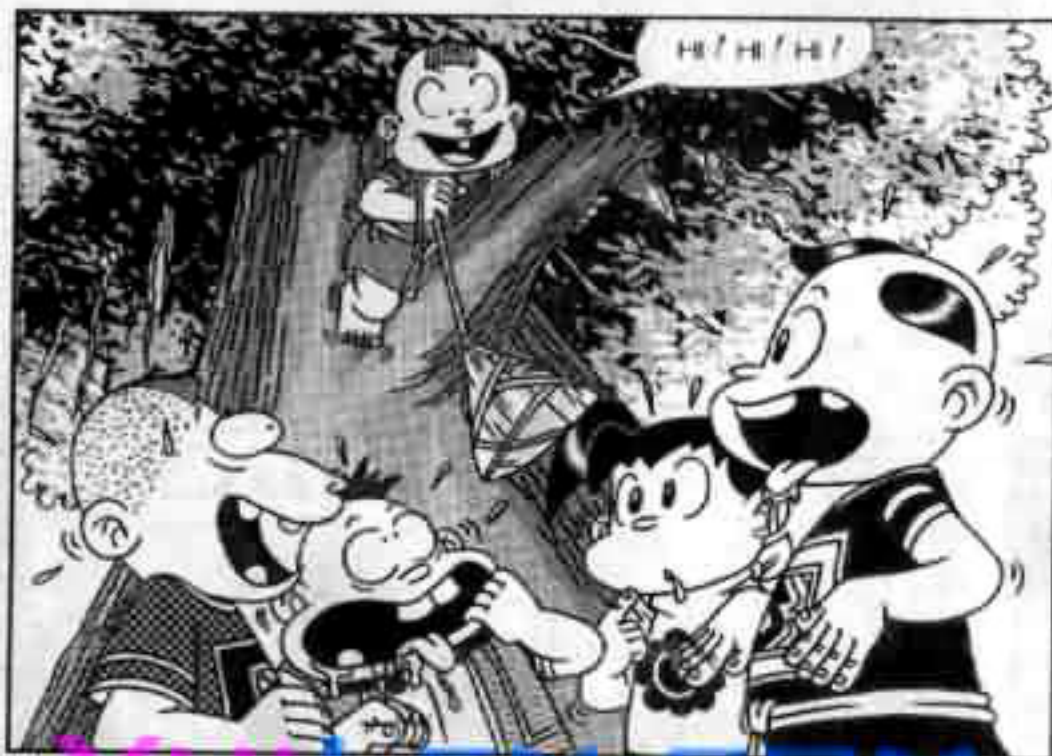

HI ! HI ! ĐÓ LÀ CON RẮN !

A ! ĐÚNG RỒI !

RẮN LÀ LOÀI BỎ
SÁT KHÔNG CHÂN
MÀ !

TẶNG CHO ANH HÀY !
THẾ MÀ EM NGHĨ
HỒNG RA ! HI ! HI !

THÔI ! EM VỀ LỚP TRẢ LỜI
CHO THẦY ĐỒ ĐÂY !!!

Ơ KÌA !

NÀY EM / THẦY ĐỒ Ở ĐÂY
KHÓ TÍNH VẬY SÀO ?

HÌ / HÌ / KHÔNG PHẢI ĐÁU !

VÌ LỚP HỌC CHẬT QUÁ KHÔNG ĐỦ CHỖ NGỒI !

NÊN AI KHÔNG TRẢ LỜI ĐƯỢC
CÂU HỎI CỦA THẦY LÀ BỊ ĐUỔI
RA NGOÀI SUY NGHĨ !

KHI NÀO TÌM ĐƯỢC LỜI GIẢI THÌ
THẦY MỚI CHO VÀO HỌC LẠI !

HỀM ! DẠY HỌC GÌ MÀ LẠ ĐỜI THẾ ?

TRÊN ĐẦU ĐỘI SẮC VUA BAN,
DƯỚI THỜI YẾM THẮM, DÂY VÀNG SUM SÉ.

“THẦN LINH ĐÃ GỌI THÌ VỀ,
NGỒI TRÊN MÃM NGỌC, GƯƠNG KÈ
SAU LƯNG ! ĐÓ LÀ CON GÌ ?

HÀ ? CON GÌ
VẬY TRỜI ?

LÀ GÁI TRÔNG BỎI !

ĐỪNG RỒI !

GÓI LẤM ! GÓI LÀ PHẢI
THƯỜNG CHỮ NHỈ ?

PHẦN THƯỞNG CHO EM ĐÂY !
MỘT CON TÔ HE NHÉ !

HÌ ! HÌ ! THÍCH QUÁ ! CẢM ƠN ANH TÍ !

HẢ ? AI
MÀ NGẦU
THẾ ???

TRỜI ! LÀ
THẤY ĐỒ
KIỀU !

LŨ DẮT GON KIA ! CHÚNG BAY
TỪ ĐÂY ĐẾN ĐÂY HẢ ???

CHỮ NGHĨA CÓ BAO NHIÊU
MÀ DẮM!

...MỞ LỚP CẠNH TRANH VỚI
THẦY KIỀU NÀY CHỨ ???

CHÚNG CON, CHÚNG CON,
ĐẦU DẮM!!!

HỦ! GIỚI THIỆU CHO
CHÚNG BAY BẾT NHÉ!

TÀ LÀ THẦY ĐỒ ĐỘC NHẤT
VỞ NHỎ CÁI LÀNG NÀY
ĐÓ! BẾT CHƯA?

HÁ! HÁ! HÁ!

BỘ NGƯỜI NGHĨ THẦY ĐỒ TA!

LÀ TRỀ NÍT HAY SAO MÀ!

...DÁM LỪA GẠT NÁÁÁ ???

ANH ẤY LÀ TRẠNG NGUYÊN
THẬT ĐẸY THẦY ƠI!

ANH ẤY DẠY DỄ HIỂU
MÀ RẤT VUI NÀ!

IM MỒM !!!

ĐI HỌC PHẢI CHÚ TRỌNG
ĐẾN KIỆN THỨC !

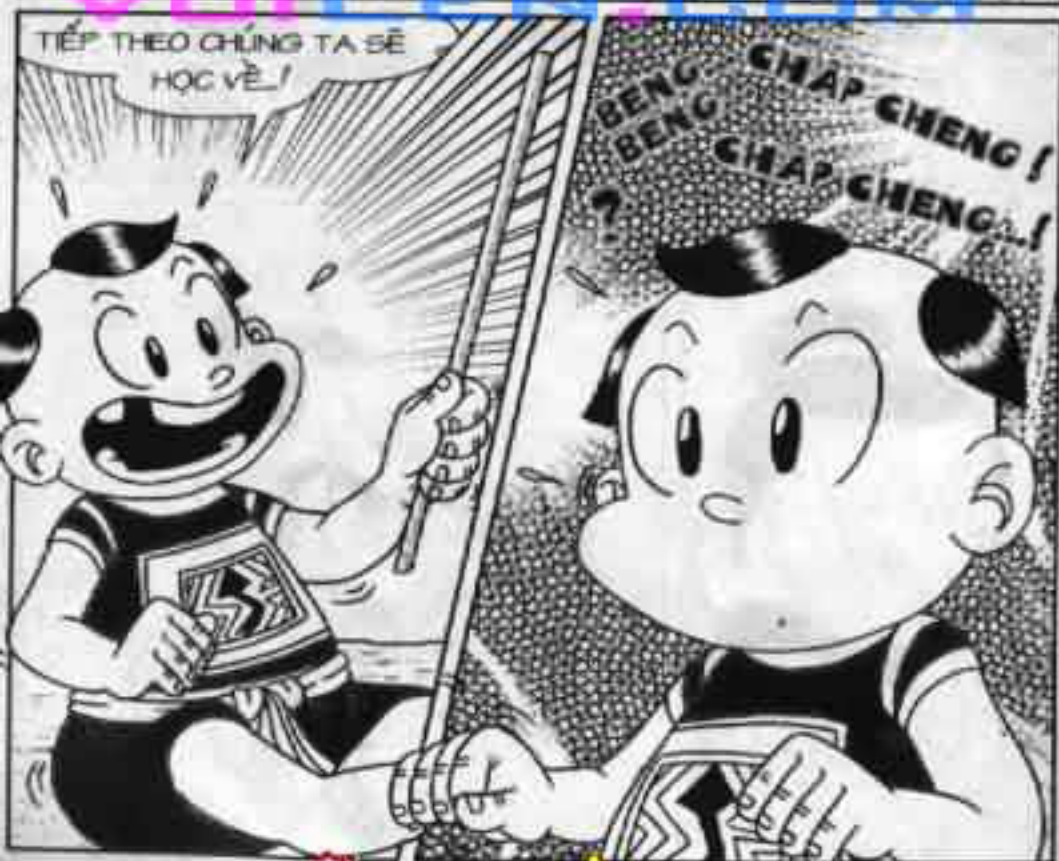
TẠI SAO CÁC TRÒ LẠI ĐỂ NHỮNG THỨ
ĐỒ CHƠI VẬT VẠN NÀY DỤ DỖ VẬY ?

HAY THẬT ! TÍ ĐÃ TƯƠNG KẾ TỰ KẾ !

ĐỪNG NHỮNG
ÂM THANH DO
THẦY ĐỒ GÂY
RA !

ĐỂ ĐẠY VỀ TỪ LÁY ĐẤY !

THÌ RA NẦY GIỜ
MÌNH BỊ NÓ LỢI
DỤNG ! GRỪ !

HA / HA / TUYỆT !
TUYỆT CÚ MÈO !

HỦ ! PHẢI TÍNH
CÁCH KHÁC MỚI
ĐƯỢC !

Ơ! SAO ĐỒNG NHÊN YÊN TĨNH THẾ NHỈ ?

ỦA ? THẦY ĐỒ KÊU
ĐÂU RỒI ?

HI / HI / CHẮC BỊ QUÊ
NÊN THẦY ĐÓ VỀ RỒI
CHỨ GÌ !

ĐỪNG CÓ MƠ ! TA CÒN ĐÂY NEEEE !!!

HẢ ???

ĐƯỢC ! CON XIN ĐỒ ĐÂY !

CHỮ NGŨ MÀ CHẴNG CÓ ĐẦY !

ĐÓ LÀ CHỮ GÌ ?

CHỮ GÌ VẬY TA ?

ĐÍCH THÌ LÀ CHỮ
"HẢO" / CÓ NGHĨA LÀ
"TỐT, KHỎE MẠNH"
ĐẤY MÀ!

CÔ GÁI CÒN SƠN LÀ
BỘ NỮ BÊN TRÁI!

ĐƯA CON NGỒI KÈ LÀ
BỘ TỬ BÊN PHẢI!

TRỜI / NÓ TRẢ LỜI KHÔNG CẦN
SUY NGHĨ GÌ HẾT SAO?

**ĐÚNG RỒI!
HOAN HÔ !!!**

HI / HI / VẬY LÀ HÒA NHAU NHÉ!

TRÊN TRỜI THÌ THÌ
CÓ TRĂNG SAO THÌ !

DƯỚI ĐẤT
DUYNG NHIÊN LÀ
CÓ SÔNG NÚI ĐÓ !

DỪNG RỒI ! THẾ
MÀ CŨNG GỌI LÀ
ĐỐ À ?

HÃY NHÌN ĐÂY !

CHỮ THỔ THÌ TRÊN NGẮN
DƯỚI DÀI !

NGƯỢC LẠI CHỮ SĨ THÌ TRÊN DÀI
DƯỚI NGẮN !

HA ! HA ! HA ! ĐÃ CHIẾT TỰ LẠ ĐỜI
MÀ CÒN NHÌN SAI MẶT CHỮ NỮA !
HA ! HA ! HA !

HỪ ! QUẾ
THẬT !

HỦ ! THẦY DẠY NHƯ THẾ CHỈ
TỘI NGHIỆP CHO BỌN HỌC TRÒ !
ĐÚNG LÀ !

ĐỒ ĐỒ BÌNH
TRƯỜNG NGÀ !

ĐỀ TỬ MÀN
ĐƯỜNG HÀ !

LÚC LÚC HỒ VĂN TÀI !

ĐỀ TỬ BẮT KIỆN LẠI !

PHẢI RỒI / VIẾT CHỮ SAI BẾT
THỂ MÀ CŨNG TỰ XUNG LÀ
THẦY ĐỒ!

„HỌC TRÒ ĐỒNG ĐẾN ĐỘ
LỚP HỌC KHÔNG CHỖ CHEN
CHÂN / MÀY CHO ÔNG XỖ
MỘT VỐ NHƯ VẬY LÀ ĐÚNG
LẮM!

HÌ / HÌ / THẬT RA
TAO CHỈ MUỐN!

„THẦY ĐỒ NHẬN RA CÁI SAI
CỦA MÌNH THÔI!

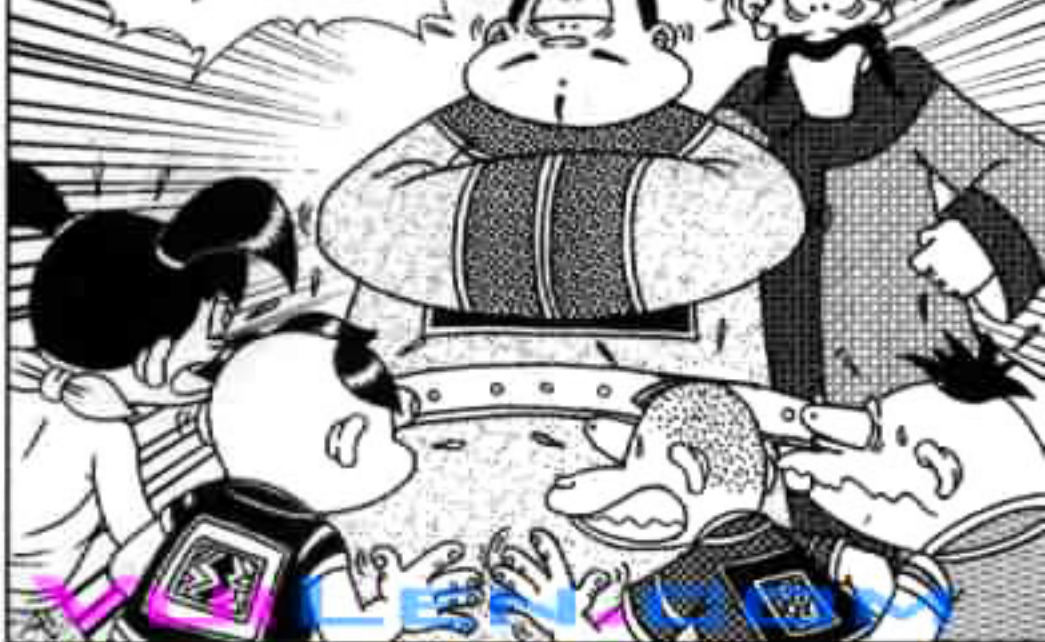
HỒN LÁO !!!

TA LÀ HUYỀN
QUAN SỞ TẠI ĐÂY!
TẤT CẢ DỪNG IM!

**TRỜI ! CHUYỆN CÓ THỂ
MÀ ĐI BẮM QUAN
THẬT SAO ???**

**HỖ ! GIỚI THIỆU CHO
CÁC NGƯỜI BIẾT NHÉ !**

**QUAN ĐÂY TÙNG LÀ HỌC TRÒ CỦA
TA ĐÓ ! CÒN KHÔNG MAU THÌ LỄ ĐI !**

HẢ ? NGUY RỒI !

HÌ / HÌ / QUAN TRÒ
XỬ GIÚP THẦY
VỤ NÀY !

BỌN NÀY ĐÃ MỜ LỚP DẠY LẠI !

GIÚT HẾT
HỌC TRÒ CỦA
THẦY !

CÒN LÀM THƠ BÍ NHỤC
THẦY NỮA ĐÂY ! HỒ !

BỌN NHÓC KIA !
CÓ ĐÚNG NHƯ THẾ
KHÔNG ?

BẮM QUAN / CON LÀ
ĐƯƠNG KIM TRẠNG
NGUYÊN!

ĐANG TRÊN
ĐƯỜNG HỒI KINH!

KHÔNG MAY BỊ QUỐP
NÊN ĐÁNH DỪNG LẠI
MỞ LỚP DẠY HỌC ĐỂ
MƯU BINH!

Ê / ĐÂY LÀ
QUAN HUYỀN
ĐỒ!

ĐỪNG CÓ
GỖN MẶT
NẾ!

NGƯỜI NÓI NGƯỜI LÀ TRẠNG
NGUYÊN À? THẾ CÓ GÌ ĐỂ
CHỨNG MINH KHÔNG?

BẦM ! ĐỒ ĐẠC TỬ TRANG
ĐÃ BỊ QUỐP SẠCH !

NÊN KHÔNG CÓ GÌ ĐỂ
CHỨNG MINH ĐAU A !

VẬY THÌ LÀM SAO ĐÓN QUAN
TIN LỜI NGƯỜI ĐƯỢC ĐÂY ?

À ! CON CÓ CÁCH NÀY !

VINH CON TRAI À ? KHÓ NHÍ ?

NGOÀI VIỆC DỪNG NẤU CHÁO ĂN
NGON TUYỆT THÌ TAO THẤY
CON TRAI CÒN CÓ GÌ ĐỂ NÓI NỮA
ĐÂU ?

THẰNG BÉO NÀY !

LÚC NÀO CŨNG CHỈ NGHĨ ĐẾN
VIỆC ĂN UỐNG THẾ HẢ ?

HÙNG HỢP VỪA BẰNG BÀN TAY ĐOẠT !

HỎI NÓ CÁI CHL...!

...ẤY GÁI BẠNG !

ỦA ? BANG LÀ GÌ VẬY TÍ ?

BANG TRONG TIẾNG HÁN
CÓ NGHĨA LÀ CON TRAI
ĐÓ !

IM LẶNG NGHE TIẾP KÌA !

VỖ LÀM NGHIÊN CHẤP SỬ
CHẤP KINH !

HAY !
HAY LẮM !

BÈP !
BÈP !

CÓ ĐƯỜNG ĐÓ,
TIẾP TỤC ĐI
THẦY !

HÁ / HÁ / HÁ /
THẤY ĐỒ LÀM THƠ
VUI THẬT !

H / H / THƠ GÌ ĐUNG CỒNG THỨC
NẤU ĂN QUÁ VẬY NÈ !

ĐỪNG ĐÓ / NGHE ĐỌC THƠ
THẤY ĐÓI BỤNG LÊN À !

HỪM ! THƠ HAY NHƯ THẾ
MÀ CÁC NGƯỜI CHÊ SAO ?

**MỘT GIỐNG ĐÌNH
THEO NƯỚC
THỦY TRIỀU...!**

**CHẴNG SÒ,
CHẴNG ỐC,
NÓ LÀ TRAI !**

XỒI / THO GÌ
TẦM THƯỜNG
QUÁ !

**NGẬM CHÂU, MANG GIÁP:
VŨ VĂN GIỎI !**

**NUỐT SÓNG NHÀ MÂY
SIÊU VIỆT TÀI !**

Ồ !

ĐẸP TẤT SÓNG QUẢNG PHỒ XÃ TẮC !

**NÂNG CAO
HỒNG NHẬT
TỔ TÂM HOÀI !**

**GIANG HỒ
TRIỆU MIẾU
ĐỀU HAY TIẾNG !**

**CÒ NỢ THẾ CÒ
DÁM DỌ TÀI !**

TRỜI ! SIÊU QUÁ !

**HAY !
HAY
TUYỆT !**

MUỘN HÌNH ẢNH CON TRAI
ĐỂ TỔ RỒ!

„KHỈ PHÁCH CỦA BÁC
TRƯỞNG PHỤ!

HA / HA / ĐÚNG LÀ
KHẨU KHÉ CỦA
QUAN TRẠNG!

HA QUAN
CÓ MẮT MÀ
KHÔNG THẤY
THÁI SƠN!
XIN TRẠNG
NGUYÊN THỦ
LỖI!

HA QUAN SẼ CẤP NGAY
20 LẠNG BẠC!

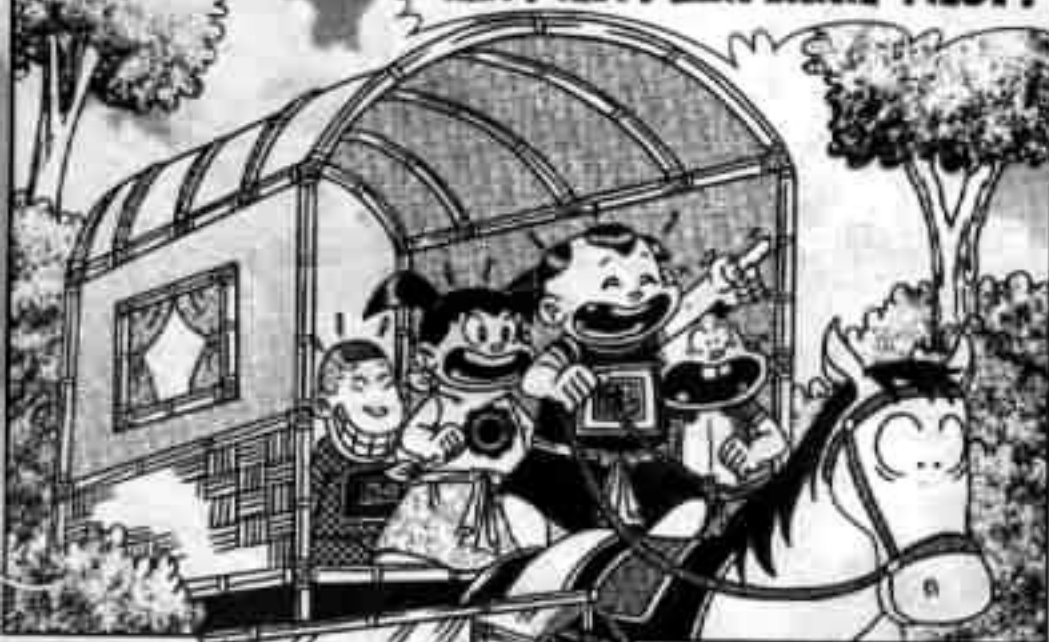
„CÙNG MỘT CỎ XE
NGỰA TỐT!

„ĐỂ NGƯỜI
NHANH CHÓNG
HỒI KINH!

**HOAN
HỒ!**

HA / HA / LÊN KINH THỜI !

O / SAO VẪNG VỀ QUÁ VẬY ?

TỰ MÌNH ĐẾN GẦN XEM THỬ!

Câu Lạc Bộ

Hì hi... Kỳ này bạn sẽ được làm quen với một nhà văn hóa lớn của Đại Việt đầu thế kỷ 15. Ừm... nhưng đồng thời cũng là một ông giáo gỗ đầu tre đúng nghĩa đấy bạn ạ, vì đã dạy cho bọn “tù đầu” biết mặt chữ, con hình giống như Ti dạy học trong truyện vậy! Nào, ta cùng làm quen với nhà đại văn hào...

Nguyễn Trãi quê ở làng Nhị Khê, huyện Thượng Phúc, tỉnh Hà Đông (nay là xã Quốc Tuấn, huyện Thượng Phúc thuộc Hà Tây). Ông là cháu ngoại quan Tư Đồ Trần Nguyên Đán, tôn thất nhà Trần. Cha ông là danh sĩ Nguyễn Ứng Long (còn gọi Nguyễn Phi Khanh) và mẹ là Trần Thị Thái.

Lên 5 tuổi (1385) thì mẹ mất, Trãi theo ông ngoại Trần Nguyên Đán về Côn Sơn. Nhưng chẳng bao lâu thì ông ngoại cũng qua đời (1390). Trãi lại theo cha về quê nội ở làng Nhị Khê.

Năm Canh Thìn 1400 ông đỗ Thái Học sinh (Tiến Sĩ) lúc mới 20 tuổi. Được bổ làm quan Ngự Sử Đài Chính Chương, triều Hồ. Cha ông cũng làm quan đồng triều, giữ chức Quốc Tử Giám Tư Nghiệp.

Năm Đinh Hợi 1407, nhà Hồ sụp đổ, giặc Minh đặt ách đô hộ. Nguyễn Phi Khanh bị bắt giải về Kim Lăng (Trung Quốc) cùng với cha con họ Hồ và các triều thần khác. Để

giữ tròn chữ hiếu, Nguyễn Trãi quyết theo hầu cha dù có phải lưu đầy nơi xứ lạ...

Đến ai Nam Quan, nhân lúc bọn lính áp giải nghỉ ngơi, Nguyễn Phi Khanh gọi con đến bên tù xa, bảo rằng:

- Con là người học rộng tài cao, phải tìm cách rửa nhục cho nước, trả thù nhà, được vậy mới là đại trung đại hiếu!

Nghe lời cha, Nguyễn Trãi quay về, định kế đánh giặc cứu nước... Nhưng, vừa về đến thành Đông Quan (Thăng Long), ông bị giặc bắt. Dù ông ra làm quan không được, chúng bên giam lỏng ông nơi đây, suốt nhiều năm liền...

CHÂN DUNG NGUYỄN TRÃI

Khi Lê Lợi phát cờ khởi nghĩa thì Nguyễn Trãi cũng thoát khỏi tay quân Minh, tìm đường vào Lam Sơn tụ nghĩa. Tháng 2 năm Bính Thân (1416), Lê Lợi lập hội thề Lũng Nhai, Nguyễn Trãi đứng trong số 19 huynh đệ cốt cán, thề đồng lòng chung sức đánh đuổi giặc thù, cứu nước cứu dân.

Suốt 10 năm kháng chiến chống giặc Minh, ông đã cống hiến công lao to lớn, góp phần quan trọng cho thắng lợi, chứng tỏ mình là nhà quân sự lỗi lạc, nhà chính trị thiên tài, nhà ngoại giao xuất sắc.

Năm Đinh Mùi 1427, ông là Tuyên Phụng Đại Phu, Hàm Lâm Thừa Chỉ, nắm giữ Khu Mật Viện, được Lê Lợi tin cậy luôn giữ bên cạnh để bàn mưu tính kế.

Năm Mậu Thân 1428, Lê Lợi lên ngôi, phong ông chức Nhập Nội Hành Khiển, Lại Bộ Thượng Thư, đứng đầu Văn quan, tước Quan Phục Hầu. Và được cải theo họ vua, nên còn gọi là Lê Trãi.

Khi vua Thái Tổ mất, Thái Tông lên nối ngôi (1433 - 1442) lúc mới 10 tuổi, Nguyễn Trãi càng ra sức giúp rập để giữ vững cho ngôi báu nhà Lê, xây dựng đất nước cường thịnh... Tiếc thay, bọn gian thần lộng hành, lũng đoạn triều đình, gây bè kết phái chống lại ông, Nguyễn Trãi chán nản cáo quan lui về ẩn dật ở Côn Sơn (Chí Linh - Hải Dương).

Khi vua Lê Thái Tông 17 tuổi (1439) đã nhận thức được tác hại nghiêm trọng của bọn quyền thần, bèn đích thân cải tổ triều chính, nắm lại quyền hành. Các quan bị án oan trước kia đều được phục chức, Nguyễn Trãi lại được tin dùng. Vua xuống chiếu vời ông về triều (1440) phong chức Kim Tử Vinh Lộc Đại Phu - Hàn Lâm thừa chỉ học sĩ, coi việc Tam Quán (*), kiêm chức Hành Khiển Đông Bắc đạo, phụ trách việc quân dân Trấn Hải Dương - An Quảng. Lúc này ông đã 60 tuổi.

Rồi, hai năm sau (Nhâm Tuất - 1442), tháng 8, vua Thái Tông đột ngột băng hà tại Trại Vải (Lệ Chi Viên) của Nguyễn Trãi khi ngự duyệt binh ở thành Chí Linh và nghỉ đêm lại đây.

Triều đình qui tội ông và người thiếp là Nguyễn Thị Lộ (Nữ quan Lễ Nghi Học sĩ) âm mưu giết vua, khép vào án "tru di tam tộc."

Ngày 16 tháng 8 năm Nhâm Tuất (19 - 9 - 1442) Nguyễn Trãi cùng toàn gia đều bị giết.

Nguyễn Trãi đã để lại cho đời nhiều kiệt tác văn học, nhưng phần lớn đã thất lạc sau khi ông mất.

- Bình Ngô Đại Cáo là thiên hùng văn bất hủ, được xem là "Bản tuyên ngôn độc lập" lần 2 của nước ta.

- Quân Trung Từ Mệnh Tập là tập văn chính luận thư từ dịch vận (hơn 70 bức).

- Dư Địa Chí được xem là sách địa lý lịch sử đầu tiên của Đại Việt, viết về địa linh nhân kiệt, địa lý và hành chánh từng vùng trên toàn lãnh thổ.

- Ước Trai thi tập (Ước Trai là tự hiệu của Nguyễn Trãi) - tuyển tập thơ chữ Hán.

(*) Gồm Chiêu Văn Quán, Tập Hiền Viện và Sê Quán: Cơ quan văn hóa giáo dục triều Lê.

- Quốc Âm thi tập gồm những bài thơ chữ Nôm v.v
- V.v.

Về sau, vua Lê Thánh Tông đã xuống chiếu giải oan cho Nguyễn Trãi, trong chiếu có câu:

...Ước Trãi tâm thương quang Khuê tảo...

(Tấm lòng Ước Trãi sáng tựa sao Khuê)

Vua Lê Tương Dực truy phong ông tước Tế Văn Hầu (người dùng văn chương để kinh bang tế thế).

Và, Nguyễn Trãi, vị đại anh hùng dân tộc, đại văn hào của nước ta đã được UNESCO công nhận là danh nhân văn hóa thế giới (1980), lễ kỷ niệm 600 năm ngày sinh của ông được tổ chức long trọng tại nhiều quốc gia trên thế giới.

Rời khỏi thành Đông Quan, thoát được sự giam cầm của quân Minh, Nguyễn Trãi cấp tốc lên đường vào xứ Thanh tìm gặp động chủ Lê Lợi, bấy giờ nổi tiếng là người có chí lớn, đang rộng cửa cầu hiền để mưu đồ đại nghiệp.

Dọc đường, Nguyễn Trãi gặp và làm quen với một anh chàng bán dầu, tướng tá vạm vỡ, diện mạo phương phi... Hừm, xem ra chàng ta hồng phải dân thường, sao lại kiếm sống bằng nghề này nhỉ? Thân mật thăm hỏi, mới biết đây là người họ Trần, tên Nguyên Hãn, là cháu nội của quan Đại Tư Đồ Trần Nguyên Đán đời Trần...

- Hừ! Nước mất nhà tan, ai mà chẳng sục sôi căm thù giặc ngoại bang chứ! Hãn này đã dấy binh đánh chúng ở vùng Bạch Hạc, tiếc rằng lực yếu thế cô đành thất trận...

- Ha... Thưa keo này thì bày keo khác! Cớ sao vội nản chí trở thành anh bán dầu độ nhất thế kia?

- Ha ha... Khắp nơi đều là tai mắt của quân Minh, nên phải cải trang để dễ đi lại đấy thôi...

- Nói thật nhé! Anh với tôi vốn là anh em con cô con cậu đấy!

- Này! Đừng thấy người ta dòng dõi tôn thất rồi bắt quàng làm họ nhé!

- Không đâu... Trâu này là cháu ngoại của Trần Đại Tư Đồ, thế chẳng phải chúng mình là anh em còn gì?

Tay bắt mắt mừng nhận bà con, cũng trạc tuổi nhau, lại cùng chung chí hướng, vậy là hai anh em Nguyễn Trần vui vẻ tiếp tục cuộc hành trình đi tìm mình chủ...

Theo mô tả thì Lê Lợi dáng vẻ tinh anh, cũng cấp khỏe mạnh, mắt sáng miệng rộng, mũi cao, bên vai tả có 7 nốt ruồi, dáng đi như rồng, nhịp bước như hổ, tiếng nói như chuông, thiệt là quý tướng...

Ấy vậy mà buổi sơ kiến họ chỉ thấy một nông phu tầm thường, mặc áo cộc nâu sồng vác bữa đất bò đi làm đồng về. Nguyễn Hân, Nguyễn Trãi đều nhem tông tích mình, chỉ bảo là khách lữ hành, xin được trú lại một thời gian. Lê Lợi vui vẻ tiếp nhận, xem như người trong nhà...

Được vài hôm, có giò kị, gia nhân, tráng đinh trong thôn tụ về đông đúc cho mổ heo làm gà, bỏ lão thì bày biện lư hương đình trăm vàng mã lên án thờ lo cúng tế. Chẳng thấy Lê Lợi đâu, anh em Trần, Nguyễn đi loanh quanh tìm kiếm, khi xuống chái bếp thì thấy họ Lê đang cầm dao thái thịt, vừa xắt vừa bỏ vào mớ mìn nhai ngon lành... Nguyễn Trãi ra hiệu cho Hân thấy rồi nhẹ nhàng lui ra, thở dài sườn sượt:

- Hừ...ừ... Mình nhầm người rồi, nếu là chân mệnh Đế Vương thì có cốt cách phi thường, đâu có phạm phu như vậy...!

Hôm sau, cả hai cáo tử rời khỏi Lam Sơn. Ra đến phủ Đông Sơn thì trời sắp tối, họ ghé vào quán trọ ven đường, khách khứa đa phần là quân Minh, chúng nhậu nhẹt tán chuyện om sòm, hai anh em bèn lỉnh ra chái sau để tránh đụng độ...

Đến khuya, nóng bức không sao chợp mắt được, chợt họ nghe tiếng chân tản bộ, nhìn qua khe liếp thấy hai tên quan Minh đang trông trời, chỉ sao bảo nhau:

- Tướng tinh rực sáng phương Nam, ấy là điềm Thánh chúa xuất hiện. Ta phải liệu kế mẫn nhiệm, rút về nước sớm, không thì tại họa giáng xuống đầu tránh hổng kịp đó...!

- Nay, ông thông thiên văn rành lý số, vậy nói xem vua nước Nam tướng mạo thế nào?

- Hừ! Cứ như tôi đoán thì vua Nam là một hổ tướng mình đồng da sắt, ăn như rồng như hổ, sức vóc khỏe mạnh phi thường...!

Nghe đến đây, Nguyễn Trãi giật mình thảng thốt:

- Thôi chết! Minh nhầm to rồi! Đùng là tri nhân tri diện bất tri tâm mà...

Sớm tinh mơ, Trãi đã giục Nguyễn Hân gấp gấp trở lại Lâm Sơn, bảo rằng mình vì câu chuyện tiết nữ đánh giá sai Lê Lợi mất rồi. Kề "ăn to lo lớn" mới chính là người làm nên đại sự. Biết ẩn nhẫn không để lộ hình tung chân tướng mới đích thực là bậc thức thời thức giả...

Lê Lợi bình thân tiếp nhận hai vị khách hồng mời vẫn trở lại, xem họ như người trong thôn động, giao việc cho làm: Nguyễn Trãi vóc dáng thư sinh, nhiều chữ nghĩa nên coi sổ sách ghi chép, Nguyễn Hân lực lưỡng khỏe mạnh hơn người, lãnh việc cày cấy trồng trọt...

Thằng, anh em Nguyễn, Trần có gọi chuyện đất nước lâm than, dân tình thống khổ, vẫn chẳng thấy Lê Lợi có biểu hiện gì, thậm chí đôi lần còn chứng kiến họ Lê cho gia nhân đem lễ vật đến biểu quan quân Minh đồn trú quanh đó, rõ là một nông gia chỉ biết chỉ thú làm ăn, lấy lòng quan quyền để được yên thân...

Rồi, một đêm Nguyễn Trãi, Nguyễn Hân rình xem, thấy Lê Lợi chong đèn, đi lại trong thư phòng đọc binh thư, diện mạo tuấn tú, phong thái đỉnh đặc khác hẳn thường nhật, chốc chốc họ Lê lại buông sách cầm lấy thanh gươm đen tuyến múa vài đường, vừa cất giọng ngâm những vần thơ hùng tráng, quật cường...

Hai anh em mãi mê theo dõi, vô tình gây tiếng động, Lê Lợi đập tung cửa nhảy xổ ra, vung gươm quát:

- A... Thì ra đây là quân gian tế... lên lút đồ thám động tình của ta hả?

Bấy giờ Nguyễn, Trần mới kính cẩn vái chào, khai rõ gốc tích và lý do lặn lội vào đây. Nguyễn Trãi còn dâng lên cuốn "Bình Ngô sách". Lê Lợi xem qua, mừng rỡ reo:

- Ha! Ha! Quả là trời ban hiền sĩ và hổ tướng cho ta đây! Kế sách đánh giặc Ngô bằng "công tâm" này rất hợp ý ta!

Rồi, chí lớn gặp nhau, tâm đầu ý hiệp, họ say sưa bàn bạc không dứt. Từ đó, Nguyễn Trãi là quân sư của lực lượng kháng quân, luôn sát cánh bên Lê Lợi, bày mưu hiến kế đánh đuổi giặc Minh... cho đến ngày toàn thắng.

Nhiều lần, Lê Lợi muốn phát động binh mã tấn công giặc Minh ngay, nhưng Nguyễn Trãi đều can gián, viện dẫn rằng phe ta chưa thực túc binh cường, lòng người chưa qui về một mối, nên cần phải ẩn nhẫn chờ thời... Lê Lợi nghe theo, tiếp tục nghiền ngẫm Bình Ngô sách, Nguyễn Hân cùng các tướng bí mật luyện tập nghĩa quân, còn Nguyễn Trãi thì... rồi việc.

Đạo quanh thôn trang bản làng khắp động, thấy đời sống nơi đây còn nhiều cơ cực, đàn ông ngoài giờ tập luyện chiến đấu thì hùng hục lo cày cấy tăng gia, phụ nữ ngoài việc nương rẫy lại tất bật may vá áo xống cho quân binh. Thế nên, bọn trẻ con được thả rong, tha hồ đùa nghịch quậy phá...

Nguyễn Trãi liền nghĩ ra kế mở trường dạy học, vừa làm việc hữu ích, vừa giúp bọn nhóc biết được cái chữ, hiểu thêm lễ nghĩa... Nào ngờ, trường dựng xong nhưng chẳng thấy nhóc nào đến học. Đi tìm hiểu chúng làm gì thì Nguyễn Trãi thấy cả bọn chỉ mãi miết vui chơi: đám lọi sông lọi suối bắt cá mò cua, đám vào rừng bắn chim bẫy thú, thậm chí có bọn còn chia phe đánh đám, phá làng phá xóm chẳng ra chi cả...

- Hừm, chúng quen lối phóng túng ở nơi sơn dã này mất rồi, chỉ có đạo thánh hiền mới giúp chúng vào khuôn phép, biết lễ nghĩa hơn... Nhưng, làm sao để chúng chịu học nhỉ?

(*) Lớp sơ học dành cho hạng Tì lưu và người chưa biết chữ tập đọc, tập viết chữ (như chữ giáo vậy).

Nguyễn Trãi bận khoản suy nghĩ, quyết tìm ra cách chiêu sinh. Rồi, một buổi sáng, người ta thấy ông thầy ngồi trước nhà học, hát những khúc dân ca, những bài đồng dao, câu về câu đối... Tay gõ vào cái trống ếch con, tay kia lắc lắc chiếc trống bỏi nghe thật vui tai... Chung quanh thầy còn treo lủng lẳng những con thú nặn đủ hình thù: từ heo gà chó chim cho đến hổ báo hươu voi v.v. Con nào cũng ánh lên màu phẩm tươt thật bắt mắt. Khỏi phải chờ lâu, bọn trẻ nít đầu làng cuối thôn đều xúm xít bu quanh, tròn mắt lắng nghe như nuốt lấy từng lời giảng, hò reo hân hờ khi có đứa đáp đúng, được thầy thưởng món đồ chơi...

Thì ra, Nguyễn Trãi đã nấu mật đặc nặn hình thù, trộn hồ bột phết giấy làm trống bỏi, lột da ếch làm trống con... để thu hút bọn nhóc vừa học vừa vui chơi bổ ích... Chẳng mấy chốc, chúng đã đọc vanh vách nào là: Ngưu - Trâu, Mã - Ngựa, Tượng - Voi; Miêu - Mèo, Viên - Vượn, Báo - Beo, Hồ - Hùm v.v...

Hôm sau, rồi hôm sau nữa, trẻ con khắp thôn động đòt cho được cha mẹ dẫn đến lớp học thầy đồ xin nhập học. Thầy thâu nhận tất! Chữ nghĩa càng truyền bá rộng rãi, thì mai kia càng có nhiều nhân tài phụng sự đất nước chứ sao, đó cũng là chí nguyện của thầy mà...

Từ đó, khắp thôn làng, tiếng ẽ a học bài đã thay cho tiếng gào thét om sòm quấy phá, giờ đây bọn trẻ suốt ngày cầm cuội ngồi nền nót từng nét chữ, không còn cảnh tụ tập nghịch ngợm như trước kia nữa... Cha mẹ chúng càng yên tâm, dốc lòng dốc sức lo việc cho căn cứ nghĩa quân.

Và, sức mạnh của cái chữ mà Nguyễn Trãi đem đến cho vùng Lam Sơn còn to tát đến độ đã tạo nên một kỳ tích phi thường, khi một ngày kia, từ người tiểu phu, người nhặt củi đều thấy lá cây bị sâu kiến đục thành chữ. Lá rụng trôi theo sông suối xuống đồng bằng, phố thị. Ai ai nhặt xem cũng nhìn rõ 8 chữ: LÊ LỢI VI QUÂN, NGUYỄN TRÃI VI THÂN* bị đục khoét trên lá cây. Chà, đúng là thiên định rồi còn gì? Đây chính là điềm trời báo tin cho con dân nước Nam biết, sẽ xuất hiện vị vua là Lê Lợi, và bấy tôi phò tá là Nguyễn Trãi.

Dân chúng vô cùng tin tưởng, họ rùng rùng kéo nhau về đầu quân dưới trướng Lê Lợi, lực lượng lớn mạnh nhanh chóng, lòng người qui về một mối, đã đến lúc khởi binh được rồi...

Chà, hổng biết các chú nhóc giới vào rừng leo trèo bắt chim phá tổ ngày nào có tham gia vào chiến dịch viết chữ lên lá cây này không nhỉ? Khi đã được thấy truyền thụ cái chữ cho? Có điều chắc chắn rằng, đây là kế sách dân vận của Nguyễn Trãi, tạo được niềm tin muôn người như một, và đoàn kết thành sức mạnh vô địch, đánh tan giặc thù...

TRÒ CHƠI LÀM QUEN QUAN TRỌNG

- 1 ỪM, MẤY CHÚ KIẾN NÀY CŨNG MUỐN HỌC CÁI CHỮ CỦA THẦY ĐỒ NGUYỄN NÊN CẮN LÁ CÂY RA CHỮ, HAY VÌ LÝ DO KHÁC MÀ TRÊN LÁ CÂY CÓ CHỮ BẠN NHÌ ?

- 2 NẾU NÓI "BÌNH NGÔ ĐẠI CÁO" LÀ BẢN TUYÊN NGÔN ĐỘC LẬP THỨ HAI CỦA NƯỚC TA, THÌ BẢN TUYÊN NGÔN ĐẦU GỌI LÀ GÌ ? CỦA AI VÀ Ở THỜI NÀO, CHỐNG GIẶC GÌ BẠN HA ?

3 NGUYỄN PHI KHANH (CHA CỦA NGUYỄN TRÃI) LẤY CON GÁI QUAN ĐẠI TỬ ĐỒ TRẦN NGUYỄN ĐÁN, ÔNG CŨNG ĐỖ BẢNG NHÃN NĂM GIÁP DẦN (1374) ĐỜI VUA TRẦN DỤỆ TÔNG NHƯNG HỒNG ĐƯỢC LÀM QUAN NHÀ TRẦN, VÌ ĐIỀN LỆ GÌ BẠN NHỚ HỒNG ?

4 LÀM THƠ "TẢ CON TRAI" TRANH TÀI VỚI THẦY ĐỒ GIÀ Ở HOÀNG HÓA CHÍNH LÀ ÔNG HOÀNG GIÁP QUÊ Ở LÀNG BỪNG NÀY ! BẠN NHỚ XEM, LÀ AI NÀO ?

5 QUAN TRẠNG NÀY CÁO QUAN MỞ TRƯỜNG DẠY HỌC, ĐÀO TẠO ĐƯỢC NHIỀU NHÂN TÀI NHƯ: TRẠNG GIÁP HẢI, LƯƠNG HỮU KHÁNH V.V... CÒN LÀ THẦY VÀ ANH CÙNG MẸ VỚI TRẠNG BÌNH, AI ĐÂY BẠN NHỈ ?

6 ÔNG PHỐ BẮNG NÀY CAN GIÁN VUA HỒNG ĐƯỢC, CHẤN NẢM ĐÓ VỀ QUÊ DẠY HỌC, TREO TẤM BÉN GHI LỜI PHÊ CỦA VUA - "TÊN SĨ BẤT ĐỆ" - NGAY CHỖ NGỒI DẠY, ĐÓ BẠN LÀ AI ?

7 VỊ NÀY 3 KỲ THI HƯƠNG HỘI ĐÌNH ĐỀU ĐỖ ĐẦU NÊN GỌI LÀ TAM NGUYÊN, CŨNG BẤT MÃN TRIỀU ĐÌNH NHƯ NHƯỢC, HỒNG THÊM HỢP TÁC VỚI PHÁP NÊN CÁO QUAN LUI VỀ LÀM THẦY ĐỒ ! LÀ AI ĐÂY BẠN ?

8 WOA ! BAO NHIÊU QUAN TRẠNG THÍCH DẠY HỌC QUÁ HA ! ĐÂY NỮA NÈ, ÔNG TÊN SĨ NÀY LÀM GIÁM KHẢO TRƯỞNG THI LẠI ĐÁNH HỒNG BÀI CỦA CHA MÌNH VÌ HỒNG HIẾU, VẬY MÀ LÀM ĐẾN TẾ TỬU QUỐC TỬ GIÁM (TRƯỞNG QUAN TRƯỞNG GIÁM) ĐÂY ! TÊN GÌ VẬY BẠN ?

Thơ Phú Lục

Đanh nhân văn hóa Nguyễn Trãi có tài năng kiệt xuất trên nhiều lĩnh vực: nhà quân sự lỗi lạc, nhà tư tưởng, đại thi hào, nhà văn hóa soạn lễ nhạc, soạn giả sách địa lý lịch sử v.v... Còn là thầy dạy học và nhà thơ đầy lòng nhân nghĩa... Gia Huấn Ca (家訓歌) là tập thơ ca bình dị mộc mạc, nhưng chứa chan tình yêu thương con dân, dạy học cách giáo huấn gia đình để có mái ấm yên vui, vợ đảm con ngoan, góp phần

xây dựng đời sống bình an thanh trị... Nào, chúng mình cùng học "Gia Huấn Ca" của Nguyễn Trãi qua trích đoạn "Bài ca dạy vợ con", bằng cách:

1. Tìm hình minh họa phù hợp với câu thơ. Ví dụ: 1 + A.
2. Sắp thành từng cặp câu đúng vần điệu, đúng nội dung theo ý bạn. Ví dụ: 1 + 2, v.v...

PHÉP DẠY CON

1. Ngày con đã biết chơi biết chạy.
2. Lau cho sạch không hay dấm nước.
3. Yêu cho tròn, bắt chước lấy người.
4. Gái trong kim chỉ, trai ngoài bút nghiên.
5. Làm mẹ chớ ăn cần, ở dũ.

6. Đừng cho chơi cầm gậy, treo cao
7. Ăn cho vừa, đừng ước cao lương.
8. Mùa đông, tháng hạ, thích thương.
9. Trính, thua, vắng, dạ, đừng, ngồi,
10. Chơi với, chơi lửa, chơi ao, có ngày
11. Đừng ôm ấp quá, đừng sống sả con.
12. Đừng cho chơi búa, chơi dao,
13. Dạy tử thiêu hãy còn tròng nước,
14. Với con đừng chửi rửa quá lời.

XIN CAO TỬ! TA HỒNG CÒN GÌ ĐỂ
TRUYỀN DẠY CHO CON ÔNG NỮ!

CL NHƯNG VẪN CHƯNG
HỌC LỰC CỦA CON TA
ĐẾN ĐẦU RỒI?

ỪM...!

PHẢI RỒI! MẠNH MỀ NHƯ
TRỒNG ĐÁNH TRÊN NÚI CAO,
VẠN DẶM ĐỀU NGHE
THẤY! HÉ! HÉ!

HỘI HỒ

Nào, bọn mình trở lại với môn Hán Học Vui, kéo không lâu ngày các bạn quên bết đấy! Văn phải ôn, võ phải luyện mà, hihi... Bây giờ, bạn nghe bọn Tì đọc thơ, rồi xem bằng chiết tự, đoán xem câu thơ đó nói về chữ nào nha!

1 Tuần sau bỗng thấy HAI NGƯỜI,
Giang tay về chốn trường mai
tự tình.

2 Đời NGƯỜI đến thế thì thôi,
BA thu dọn lại một NGÀY
dài ghê.

3 Con GÁI mà đừng éo le,
Chồng con chửa có kè kè mang THAI.

4

Chú LẬP đừng đó mà chỉ,
Hay là đang đợi mụ NHÌ bán hàng?

5

Khi nào thằng NGỐC làm vua,
Cha con nhà Nguyễn bỏ chùa mà đi.

6

Chênb chênb bóng NGUYẾT
xế mành,
Tỉnh ra mới biết rằng mình
chiêm BAO

7

Lầu XANH mới rả trướng dào,
Dội LÒNG mình cũng nao nao lòng người.

CHỮ	CHIẾT TỰ
A THỦY (BẮT ĐẦU) 始	女台 = NỮ (CON GÁI) = THAI (THAI)
B BẢO (GIỮ GÌN) 保	呆 = NHÂN (NGƯỜI) = NGỐC (NGU DẠY)
C THIÊN (TRỜI) 天	二入 = NHỊ (HAI) = NHÂN (NGƯỜI)
D TÌNH (TÌNH CẢM) 情	小青 = TÂM (TIM, LÒNG) = THANH (XANH)
E ĐOAN (ĐẦU MỐI) 端	立而 = LẬP (ĐÚNG) = NHI (MÀ)